

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagyhelyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Egész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Szombaton.Előfizetési pénzek el-
fogadtnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árbejegyzés adatik.A nyiltterben való közle-
mény 3 hasábos sorért 10 kr.
számíttatik.Hirdetések elfogadtnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zeisler
hirdetési irodájában. (Post, Király-
utca 60. sz.)

Kecskemét, aug. 17. 1871.

Hajdan a tekintetes karok és rendek arany korában szintúgy, mint ma is, akár területi, akár népességi arány szerint, Kecskemét város Pestvármegyének mintegy tizedrészét képviselte, annál fogva legtöbb esetben, kiváltképen a közterhek kirovásánál, a vármegye fejős tehene gyanánt tekintetett. 1809-ik évben, midőn a terhes francia háború költségei fedezésére országgyűlésileg megajánlott országos segély bevallott alapja Pestvármegye közgyűlésének bejelentetett, az atyáskodó tekintetes karok és rendek magas indignációval értesültek a kecskeméti subsidium csekély voltáról, — az akkori szolgabíró tehát, ki az összeírást teljesítette s Kecskemétnek csakugyan jóakarója volt, a közgyűlés házsártos tagjait azon jellemző latin mondattal kívánta megnyugtani, hogy „Kecskemét est magna Monstrantia, sed parvus Jesus Christus“, mely magyarra fordítva oly értelmet ad, hogy Kecskemét olyan mint a nagy Szentségtartóban az igen kicsiny szent otya, vagyis: nagyot mutat, de kevés értéke van.

Ha e mondat valóságos értelmét alkalmazva igazat adnánk ama derék szolgabírónak, azon meggyőződésre kellene jutnunk, mintha életrevaló, ügybuzgó, szorgalmas őseink unokái már ez előtt 62 évvel sem lettek volna valami kitünő derék emberek, nekünk pedig, az utóbbiak unokáinak még azoknál is eseneveszbebeknek kellene lennünk, — épen úgy, mintha teljesegett volna rajtunk a tízes képzeletű római költő jós-

lata, ki ez előtt kétezer évvel jellemezni akarván saját kortársait, eképen énekel vala: „őseinkénél rosszabb volt apáink kora, kiktől mi, ő nálok még rosszabbak, származtunk, mi pedig adni fogunk a világnak még magunknál is rosszabb nemzedéket.“

Hanem ha ez csakugyan teljesedik rajtunk, akkor ismét elmondhatjuk: hogy ha török, tatár és a többi ellenség valaha Kecskemétet pusztulásra juttatni nem bírta, — majd megtesszük mi és reményteljes unokáink azt, a mit amazok elmulasztottak.

Szó a mi szó, — de annyi igaz: hogy ha most helyi viszonyainkat valaki vizsgálná a nélkül, hogy egyszermind a közelebbi előzményeket is ne tanulmányozná, — mind amaz említett derék szolgabírónak a nagy Szentségtartóról mondott szavait, mind Horác 3-ik könyve 6-ik ódájának utolsó három versét teljes értelemben ránk alkalmazhatná.

De viszonyaink megítélésénél ne tekintsük a felszint, hanem becsüljük meg az alapot.

Már ezelőtt 62 évvel ama derék szolgabírónak is csak félig-meddig volt igaza, mert Kecskeméten biz a nagy Szentségtartó nem volt annyira üres, mint ő Pestvármegyével akarta volna elhitetni: gondos apáink egyes polgártársaikat kimélték ugyan a közteher kirovásánál, de maga a község királyi legmagasb elismerésre méltó segéllyel járult a háború költségei fedezéséhez.

Volt Kecskeméten mindig erő és akarat, de voltak szerencsétlen korszakok is, midőn az e város egyetemes közönségében rejlt

erőt (s) a iratot kellő irányban fejlesztő tekintély hiányzott.

Igy vagyunk ma is.

Van köztünk egy vén ember, a ki nekünk igen sok régít elmondott, a mi valósággal megtörtént, és a ki nekünk igen sok új dolgról beszélt, a minek valósággal megtörténnie kellett volna; de ama vén emberre nem hallgatott senki, — mert ő mindig csak Kecskemétről beszélt, — mi pedig saját ügyeink elhanyagolásával hiú ábrándok országában kalandoztunk.

Folyó évszázad első felében vas karokkal átölelve zsibbasztotta e várost Pestvármegye mindenhatósága; mégis e korszak képezi annak községi kiskorúságából erőteljes kiemelkedését: mert voltak derék polgárai, kik önfeláldozó buzgósággal közvetlenül anyavárosuk javára törekedtek.

Azonban e fáradalmas munka csak az alap volt, — melyen nekünk kellett volna építenünk; de már akkor hiányzott köztünk az egyetértés, hiányzott az irányadó szellem.

Majd igen szomorú napok következtek, midőn a város szintúgy, mint egyes polgárai minden kigondolható teher súlya alatt szenvedtek: köztünk volt ekkor a tekintély embere, itt volt a hatalom központja; de az erőszak színét viselő jóakarát ellenhatást gerjesztett s rajtunk még az áldás is átokká vált.

Elvégre néhány évi hanyattatás után megalkottatott az 1870-ik évi 42-ik törvény, mely városunknak az önálló törvényhatóságot biztosítja, élére főispánt állít, a ki élő kapocs legyen közte és a kormányható-

T Á R C Z A.

Oh mi régen...

Oh mi régen hagytam el a várost,
Hova lelkem csak pihenni jár most!
Hova siet lelkem nyugovóra,
Mint a patak a nagyobb folyóba.

A szép csendes holdas éjszakákon,
Képzeletben útezait bejárom.
Sötét lelkem vet följe árnyat,
Oh hogy itt csak képzeletben járhat!

Mi más volt ez még csak nem is régen,
Akkoron tán más nap volt az égen,
Szebben hangzott a zenér danája,
Lombos ágak méla orgonája.

Szebb volt az ég boltozatos kékje,
A pacsirta énekes zenéje,
Enyhébb szellő rengeté a lombot
Melynél a kis méhe zsengett, bongott.

Boldogságot láttam minden arczon,
Nem borítá sáppadság az arczom;
Életemnek szép virágos kertjét,
A tövisek akkor föl nem verték.

De most lelkem mélabús, és árva,
Mint a gerle kalitkába zárva,
Csak az emlék nyújt még néha kezét,
Részvevőleg ha a multba vezet...

Oh mi régen hagytam el a várost,
Hova lelkem csak pihenni jár most.
Hova siet lelkem nyugovóra,
Mint a patak a nagyobb folyóba.

Bugyi Pál.

A sokat szenvedett nő.

(Beszély.)

(Folytatás.)

Én a földre szegeztem tekintetemet s néma maradtam.

„Szabad kérnem e virágokból?“

Egy pillanatig haboztam, — tudtam, hogy tenem ezt nem szabad, de midőn arczába tekinték, lehetetlen volt. Lehajoltam tehát s véletlenül egy nefeletset szakítottam s átadám.

Ő kezemet voná ajkaihoz e szavakkal:

Köszönöm kisasszony. Többet nem szólhatott, mivel öreg dajkám szavát hallánk s én távozni voltam kénytelen.

1858. Május 1-én.

A jövő titok, melyet csak sejtenünk lehet, de tudnunk nem szabad. Ebben szövődnek az események, ehez kötjük reményeinket, s hála a gondviselésnek, hogy jövőnket fátyollal borítá.

Ma is ott ültem kertünk lugasai között s szemem a kikelethozta szépségeken tévelyegtek; de én nem örültem a fejledező bimbóknak lelkemet mély bánat gyötré.

Sziklai Henrikkel a lefolyt év alatt bensőleg megismerkedtem s szeretni tanultam őt lelkem minden erejéből, s ő viszont lángoló szerelmet esküdött

s bizonyára érezte is azt. S oh mily boldog voltam, midőn láttam őt, dobogó kebellem hozzám sietni, boldog midőn karjaival gyengéden átölelt. Gondoltam-e ekkor, hogy e titkos boldogság szerencsétlenné tesz örökre?! Nem, — midőn szerelem honol keblünkben, csak a jelennek élünk. Én is Henriknek éltem egyedül, ő volt mindenem: gondolatim tárgya, láthatárom csillaga. S én mindenemet áldoztam szerelméért s ez vétkem, mert a társadalom emberei vétkeknek nevezik azt: hogy anya lettem.

Keressetek ti társadalom emberei áldozatkészséget a nőben! s találni fogtok, de nem a szerelem s szerelemért keresitek azt, azért kiáltjátok érzéstelen szavakkal: vétkezett. Vétkezett mert lángoló szeretetében oda adá mindenét: szívét s jövőjét. Oh ti nem értitek akkor e szót: szeretni s azért kiáltjátok érzéstelen szavakkal: vétkezett.

Én, mint írom, anya lettem s ezt megelőzőleg atyámmal tudatám. Oh mily nehéz atyámnak bevallani azt, mit ő még a legtávolabbról sem mert sejtteni, mivel a Sziklai családot gyűlölte s Sziklai Henrikkel viszonyom tökéletes titok volt előtte. Hosszú lelki küzdelem után azonban bevallottam, de mily fájó érzélem fogta el szívem, midőn őt könnyezni láttam tévedésemen. Ez meghatott, mert őt még most is úgy szerettem, mint egy évvel ezelőtt. Már vártam dorgáló szavait, s oh mily jó estek volna azok! — de ő nem, szólt, hangját elfojtották könnyei. Én is sirtam s inkább átszenvedtem volna a pokol kínjait, csak atyámat kimélhettem volna meg ezen könnyeitől.

Térdre estem s így kértem bocsánatát. Szégyent hoztál leány ősz fejemre, miért tévedt ezt?

ság közt, kinek jótékony irányadása mellett a város szellemi és anyagi ereje minden irányban fejlesztessék.

Nem tagadhatjuk, hogy minden tekintetben el vagyunk maradva: semmink sincs egyéb a jó alapnál, melyre hogy építhessünk, most is hiányzik köztünk az irányadó szellem.

Szeretjük hinni és reményelni, hogy a sors megelégtette már eddigi hányattatásunkat s városunk első főispánja személyében megadta városunknak a szeretet, béke és egyetértés irányadó szellemét.

Dáni Ferencz ő méltósága Szeged város főispánjává f. h. 13-án fényes ünnepélylyel beigtattatott; Aradon beigtattatása ugyan-e hónap 21-én, Kecskeméten pedig 28-kán fog megtartatni.

Dáni Ferencz úr Szeged város szülötte, mely városban a kineveztetése után tiszteletére tartott nagyszerű fáklyás menet alkalmával felőle a „Szegedi Hiradó“ eképen nyilatkozik:

„Városunk azon szerencsés helyzetbe jutott, hogy a főispáni méltósággal oly férfiú lett megtisztelve, kiben a közbecsülés és bizalom párt- és osztály-különbség nélkül az egész lakosság részéről központosul, s hogy ez valóban úgy van, annak igazolására nem lehet fényesebb tanúságot fölhoznunk, mint ama mozgalmat, mely kineveztetése óta észlelhető, mely a bizalom és becsülés, a közöröm tolmácsolásában áll. A tisztelgő bizottságok a társadalmi és politikai élet minden rétegeiből, melyeknek szakadatlan sora mintegy lázas örömmel siet a főispánt üdvözölni, úgy hisszük, leghűbb kinyomatát képezik a közérzületnek.“

Ugyanez alkalommal a hozzá intézett üdvözlő szónoklatra az új főispán által adott válasznak e jellemző sorait idézzük:

„Törvényteleniséget ne kívánjon tőlem senki, mert én a törvényt tisztelem és megtartom s a ki azt sérti, halálos ellenséggé tekintem, irtani fogom a gyomot s ápolni és fejleszteni a szeretet és egyetértés magvát. Nem jöttem én konkolyt hinteni közétek, hanem jöttem kezemben a szere-

tet, béke és egyetértés olajjával. Hivatatos működésomban fen fogom tudni tartani állásom tekintélyét, de a társadalmi életben mindig csak az egyszerű polgár maradok; a népből származtam magam is s így a nép öröme az enyém is, a nép fájdalma az enyém is s a nép jóléte és boldogsága az én jólétem és boldogságommal ugyanaz. Egytől azonban nem fogok eltérni soha: van egy jó barátom, kinek tanácsát eddig is követtem, kinek elismerésében találok minden fáradozásom jutalmát s kinek szemrehányását elviselni nem tudnám soha és ez lelkiismeretem.“

Ha ezeken kívül figyelembe vesszük az őszinte ragaszkodás, tisztelet és bizalom azon nagyszerű nyilvánulását, melyet az új főispán Szegeden történt beigtatási ünnepélye alkalmára Kecskemétről kiküldött polgártársaink is nagy örömmel tapasztaltak s kiket e jeles férfiú szeretetteljes leereszkedése s megnyerő modora méltán meglepett, — elmondhatjuk nevezett lap társunkkal mi is, „hogy eljött az üdvös idő, melyben megszűnendik minden pártszinezet, legyilkoltatik minden izgalmas szenvedély s a testvéries egyetértés nemtője fogja kiterjeszteni szent szárnyait a testvér felek hajlékai fölött s egy személy lesz közvetítője az egy célú, egy buzgalmú törekvéseknek: ez a főispán Dáni Ferencz személye.“

Elmondjuk igenis és azon boldogító reményben, hogy mindazok teljesülni fognak; teljesüljenek is, mert minálunk csak alap van, építeni való pedig szellemi és anyagi tekintetben temérdek, mihez az irányadó és összetartó szellemet nem nélkülözhetjük.

Néhány szó a bortermelés érdekében.

A „Budapesti Közlöny“ folyó évi 167. számában egy cikk jelent meg, melyben a többek között ez áll: az Ér-Dióségi (Biharmegye) vinczellér képezdébe a jövő tanévre, mely 1871. évi október hó elsején veszi kezdetét, ismét 12 új növendék fog felvételt, kik a ruházaton kívül, minden egyéb ellátásban ingyen részesülnek.

Felvételi kellékek:

1. Tizenhat éves életkor, erős, egészséges munka bíró testalkattal és védhímő oltással. 2. Az elemi iskolának legalább oly sikerrel lett végzése, hogy az illető írni és olvasni tudjon. 3. Jó erkölcsi magaviselet. 4. Szülei vagy gyámi beleegyezés és

E naptól kezdve nem akartam vele többé találkozni, miután atyám csak is azon esetre ígérte bocsánátát, ha lemondok Henrikről. Mily nehéz volt ez, de midőn értésemre esett, hogy Sziklai atyja is ellenzi viszonyunkat s a gonosz nyelvek azon hirt terjeszték, hogy Sziklai maga is ohajtja a szakítást: szívem megszünt érte dobogni s csak is a született gyermek örízé meg emlékéit kebelemben.

Egy nap szinte a fák alatt ültem kertünkben, a gyermeket ringatva ölemben, midőn ő a kertrácsotánál megjelent.

„Veronka!“ — mondá kérő hangon — „miért vagy oly kegyetlen? velem már találkozni sem akarsz? hisz ott nyugszik öledben szerelmünk záloga s én még nem láttam őt.“

„Hagyjon békét uram“, — mondám oly hangon, milyent ő még nem hallott tőlem soha, — s ne alkalmatlankodjék annak, kit örökre szereneséltenné tett.“

„Ne alkalmatlankodjam?“ ismétlé keserűen, — tehát így szeret őn? Éltemet áldoztam volna szerelméért, s most eltaszít magától.“

„Őn megcsalt Sziklai“, viszonzám lágyabb hangon; „őn nem szerethetett soha.“

„Ne higye ezt, szerelmem oly tiszta volt, mint a napfény.“

„Hazudsz nyomorult!“ kiáltá a bennünket meglepő atyám, — fertelmes ebként hízalgéd magad be a leány szívébe, hogy meggyalázhassad őt.“

Sziklai nem szólhatott, mivel atyám engem kézen ragadva a szobába vonszolt.

A következő napokban Sziklai igazolni ohajtván magát, kezemet kérte meg, atyám azonban visszautasította s ajtót mutatott neki. „Egy nemes leányt gyaláz-

kötelezés arra, hogy a növendék időközben az intézetet nem hagyja el. 5. A folyamodványok szeptember 1-ső napjáig az ér-dióségi vinczelléri képezde igazgatójához Dr. Miskolczy Mihály úrhoz beküldendők.

A tanulási idő 2 esztendő, mely alatt a növendéket tökéletesen kiképezik a szőlőművelés és borkezelés minden ágában, úgy hogy az nem csak maga válik szakértő szőlőművéssé, hanem másokat is képes leendő a szőlőművelés minden ágában oktatni.

Véleményem szerint reánk kecskemétiekre is nagyon ránk férne, ha volna egypár elméletileg és gyakorlatilag képzett szőlőművesünk, a ki tanácsot és útmutatást is tudna adni adandó alkalmakkal és borkezelésünket, mely a korcsmárosok bortrontó pancsolásait leszámítván, még mindig nagyon kezdetleges állapotban van, egy kisé lendületnek indítaná.

Ha most, midőn a bortermelésért egyebet a kapáltatásnál alig teszünk, eladhatjuk borunk akóját 6—7 forintért, valamivel több gond és ápolás mellett talán 10 forintért is eladhatnánk.

De különösen jó lenne ez alkalmat felhasználni azon szempontból is, hogy ha valamely ügyes fiatal emberünk ez intézetben magát kiképezné, a ma-holnap megnyitandó gazdaképző intézet számára egy alkalmas helybeli egyéntünk volna készen, ki abban az okszerű szőlőművelést taníthatná.

Es mindezt elérhetnénk rövid két év alatt minden anyagi áldozat nélkül, csak egyik jóra való fiatal gazdánknak vagy szőlőművesünknek kellene magát reá szánni, hogy két évet az illető intézetben töltsön.

Azért ha valakinek kedve jönne ezen intézetbe fölvetetni, én szívesen megteszem a kellő lépéseket az illető intézetnél nevében, és megvagyok győződve arról, hogy a tekintetes városi tanács is támogatni fogja törekvéseiben ajánlatával, annál is inkább, mert egy ügyes gyakorlati szőlőműves, kinek kellő elméleti előkészültsége is van, nagyobb lendületet adhatna borászatunknak, mint a legjobb e célra irt könyvek.

Kecskeméten, 1871. Augusztus 12-én.

Dr. Dékány R.

A kecskeméti néptanítói egyesület t. cz. Elnökének.

Tisztelt Elnök úr! Nem kétlem, hogy ön mint egyesületünk elnöke, annak kormányilag megerősített és mindnyájunk által elfogadott alapszabályait ne ösmerné. — Már pedig azoknak 10-ik pontja szóról szóra így hangzik: „Közgyűlés évnegyedenként a közgyűlés által meghatározott helyen és időben tartatik.“ — Azoknak 24-ik pontja pedig így szól: Az elnök hívja össze mind a köz-, mind a választmányi gyűléseket, s azokban a tanácskozást vezeti stb.: Hogy választmányi gyűlés a már régen mult évnegyedben egy sem tartatott, az talán azért történt, mivel a választmányi gyűlések többnyire administratív ügyekkel foglalkoznak, s azok egyesületünkkel illetőleg nagyon is rendben vannak. (?) Hanem hogy közgyűlés miért nem tartatott, azért fölvilágosítást szeretnék nyerni, annál is inkább, minthogy az utóbbi közgyűlés alkalmával — mely f. é. April elején tartatott, M. J. és K. J. tagtársak magukra vállalták, hogy a legközelebbi közgyűlésnél paedagogiai értekezést fognak

Én nem feleltem, mert szívem átvolt hatva a legnagyobb fájdalomtól.

Ő is elhallgatott és sirtunk mindketten. Még könnyezett atyám, midőn megfogám kezét s megcsókolám. „Büntess atyám! — kiálték fel — megérdemlem büntetésed.“

Ő eltolt magától, mit még nem tett soha. „Eltaszítás magától? nincs tehát számomra bocsánát szivedben?“

Én feszülten vártam feleletét ezután, de mint-hogy nem szólt, én kalapomat vevém s kétségbeesett hangon mondám: „Isten veled atyám, neked nincs többé gyermeked.“

Apám feltekintett. „Hova rosz gyermek? még örüllté akarod tenni atyádat?“

Én visszafordultam s nem voltam képes távozni. „Leány, hogy feledkezhettél meg ennyire.“

„Atyám én szeretem őt.“

„Kit?“

„Sziklai Henriket.“

„Ah! a nyomorult megcsalt“, mondá atyám gúnyosan.

„Nem atyám, ő lángolón szeret.“

„Hazudott a nyomorult ajka, midőn szerelmet esküdött. Kívánhatja-e az ki szeret a nőtől azt, mi legszentebb életében? Nem, csak a hitvány, ki állatias ösztönének hódol.“

Atyám szavai mélyen érinték szívemet s bár Henrik nem adott okot a kétkedésre, mégis a balsejtelmek kinoztak mondhatatlanul. Szerettem volna látni szívét s ha megcsalt, kitépni azt s oda vetni az ebeknek maitalékul.

tál meg, mondá gúnyosan, de ő nőd azért nem lesz soha.“

Én sajnáltam Sziklait, hisz ő apja volt gyermekemnek s ő még nem vehette kezébe a csecsemőt, nem láthatta vonásait, nem mosolyát.

Néhány nap mulva már senki előtt sem volt titok, hogy Sziklait atyám visszautasítá. Mi adott erre okot? — mindnyájan tudtuk. Atyám ugyanis ősi nemesi családból származva sokat adott a nemesiségre, Sziklai pedig nem kérkedhetett ilyesmivel.

Sziklai így pelengére téve, nem maradhatott meg a helységben; de távozása előtt egy levelkét szolgáltattott át, melyben ezek állottak:

„Veronka! én a legboldogtalanabb lény vagyok a földön, mivel kegyed, kiről azt hittem, hogy szívében őszinte szerelem honol, jéghideggé lön irántam. Isten önnel, én a csatába megyek, hogy meghaljak s ha egy golyó mellemet találja, utolsó szavam is az leend: Veronka, légy boldog örökre!

Sziklai Henrik.

Én elolvastam e sorokat s sirtam magam s Henrik felett. Utolsó szava is ez leend: Veronka, légy boldog örökre! Szegény Henrik, kívánatod nem teljesül, Veronka boldogtalan lesz örökre.

1859. Deczember 9-én.

Ma temettük el gyermekem. Atyám s én kísértük ki a temetőbe. Némán haladtunk egymás mellett. Én Sziklaira gondoltam s fájdalmas sohaj emelkedett fel keblemből. Szegény Sziklai! — gondolám, ha tudnád, hogy ma már örök sir zárja gyermekünket, eljőnnél felette imádkozni.

Oh bár én is ott nyugodhatnék, hol nem érez-

tartani, mi által alapszabályaink 3-ik pontja legegyszerűsítővé vált. — Azután pedig már azért is kellett volna az évnegyedi gyűlést megtartani, hogy hallottunk volna valamit Kressák Pál t. tagtársunk külföldi tapasztalásairól, a mi bizonyosan első sorban minket érdekel.

Végre biztosítom önt t. Elnök úr, hogy felhívásom által távol sem akartam becses személyét a nyilvánosság elé hurcolni, hanem egyedül az ügy, melynek szolgálatában állok, az mi engem jelen sorok írására buzdított.

Kecskemét, Auguszt. 15. 1871.

Egy egyleti tag.

Irodalom és művészet.

I. Dömötör Bertalan Tass község lelkésze, — mult évben kecskeméti reform. káplán — előfizetést hirdet „Jézus története s a keresztyén egyház eredete“ című könyvre, melyet Vögelin Salamon usteri lelkész német munkájából magyarra fordított. A 16—17 nyomott ivnyi tartalommal folyó évi öszön megjelenendő könyv ára 1 frt. 50 kr.; jövedelme a tassi ref. egyház által építendő új templom alaptökéjének gyarapítására fog szolgálni. Előfizetés gyűjtőknek tiz előfizető után egy tiszteletpéldány adatik. Előfizetési pénzek f. é. oct. 15-ig a fordítóhoz lesznek beküldendők.

II. A „Gömöri Lapok“ szerkesztősége Herbert Lucian „Nagy Péter végrendelete“ című regényes korrajzát Gothárd Endre magyar fordításában 24 füzetben adja ki. A világhírű orosz czár végrendelete — a kiadó szavai szerint — „egy hagyományos eszme, egy nagy nemzet vágyain és ösztönein alapuló hit, mely két század óta szabja meg az irányt Oroszország politikájának. Egy meggyőződés van abban kifejezve a szláv faj világhatalmi hivatása felől, és nem lehet tagadni, hogy az orosz nép határozottan oda törekszik, miként óriási erejének mérlegbe vetésével megvalósítsa a nagy czár végzeteljes jóslatát. — Herbert Lucian fennebb címzett művében találó rajzát adja e hódító politika érvényesülési küzdelmeinek.“ A munka magyar fordítása 24 füzetre van osztva: minden két hétben kiadatik egy füzet, s hogy az egész művet a kiadók mindenkire nézve könnyen megszerezhetővé tegyék, az előfizetést 24 füzetre 6 forintjával, 12 füzetre 3 frtjával, 6 füzetre 1 frt. 50 krjával nyitották meg. Már két füzet megjelent és szerkesztőségünkhez is beküldetett. Az ép oly érdekes mint időszéri és tanulságos olvasmányt ajánljuk a t. közönség figyelmébe. Az előfizetési pénzek a „Gömöri Lapok szerkesztőségéhez Rimaszombatba“ bérmentve küldendők.

III. „Bácskai Hiradó“ cím alatt Szabadkán Farkas Antal tanár szerkesztése mellett f. évi június hónap elejétől kezdve új lap jelenik meg minden héten egyszer szerdán, mely Bács-megye községeinek s Szabadka városnak községi, közművelődési, közigazgatási, ipar- és kereskedelmi s általán társadalmi érdekeit képviseli. Előfizetési ára a folyó év utóbbi hét hónapjára 1 frt. 50 kr. Megrendelések Bittermann Károly özvegye mint kiadó nyomdájába Szabadkára intézendők.

zük a fájdalmakat. Mily jó ott lenni, elfelejteni az életet, mely számunkra csak bánatot teremt.

Az utolsó hantot dobtuk gyermekem sírjára s én buzgón imádkoztam, szemeimet az égre függesztve.

1860. Március 31-én.

Az ember mily gyarló, halálát ohajtja, s ha közel áll a sírhoz, visszaretten s élni ohajt. Én is így voltam, midőn súlyos betegségem halállal fenyegetett. Irtóztam még a halál gondolatot is, hisz oly annyira vonzó az élet, hogy ha szenvedünk is inkább élünk, mint meghalunk. És is felgyógyultam s ma már ismét jól érzem magam. Oh, midőn hosszú betegség után elhagyjuk a betegágyat, mily ujnak tűnik fel az élet, mily kellemes érzélem önti át az idegeket, midőn a tiszta léget élvezhetjük s a szellő fürteinkkel játszadozik. Ekkor egy időre elfeledjük még a kebel fájdalmait is s a test gyógyulása behegeszti egy időre a szív sebeit is. Én is feledtem a lefolyt évek eseményét s oly vidámnak éreztem magam, mint már évek óta nem. Atyám örült vidámságomnak s gyakorta kérdezte: nemde jól érezed magad leányom?

Igy sétáltunk egy reggel udvarunkban, midőn tudtomra adta, hogy megtömegesült dolgainak rendezésére segédet vesz a házhoz.

Én közönyösen hallgattam e szavait s azt hittem, hogy tréfál, de midőn esteledni kezdett, a segéd már itt volt. Kelényi magas szikár férfi volt, sűrű hajfürtökkel, vonásain komolyság vonult végig; de megnyerő modora feledtetni nem épen kellemes külsejét is. Én, úgy látszott, már az első találkozás alkalmával nagy hatást gyakoroltam rá, miről ta-

Helybeli újdonságok.

○ **Király Ő Felsége**, — mint megbízható forrás után a pesti lapok közlik — a jövő hó első felében Budára érkezik, honnan párnapi ott tartózkodás után Vácra menend, hogy az ottani nagy hadgyakorlatokon jelen legyen.

○ **Dáni Ferencz** úr ő méltóságának a főispáni székbe leendő ünnepélyes beiktatása Aradon folyó hó 21-én, nálunk pedig Kecskeméten, ugyan e hó 28-án fog megtartatni.

○ **Belügyminiszter úr** közelébb kibocsátandó körrendeletével, a szabad királyi s ezekkel egyrangú önkormányzati joggal felruházott városokban az 1870. XLII. t. cz. 91. §-a értelmében szervezkedési javaslatok készítésével megbízandó küldöttségek megválasztása végett összehívandó közgyűlések megtartására a jövő szeptember hónapot oly módon tüzi ki: hogy szeptember 30-ik napjáig e közgyűlés minden városban mulhatlanul megtartassék.

○ **A katonaságnak** békés időben ország-szerte miként leendő elhelyezése véglegesen megállapítva levén, a honvédelmi m. k. miniszterium elérkezettnek látta az időt, melyben a községeket állandó kaszárnyák építésére szólítsa fel. Városi közönségünk is felszólíttatván, mult hó 31-én tartott közgyűléséből egy 15 tagból álló bizottságot küldött ki, melynek feladata leszen, az állandóan itt állomásozandó katonaság elférelésére szükséges helyeket kipuhatolni, a lakosságot a kaszárnya építés üdvös voltáról meggyőzni s az építkezéshez segélyösszegek felajánlására felhívni. Ezen bizottság működését mai napon megkezdte, adja isten, hogy e nagyfontosságú ügyet sikeres megoldás felé vezethesse.

○ **Dékány Terézia** városunkból való kedvelt vidéki Operette énekesnő Nagyváradon e hó 16-án tartá menyegzőjét, Káldy Gyula karmesterrel a „Zuávok“ című operette szerzőjével.

Völgyi György szinigazgató úr idejöveteletét attól feltételezi, hogy a községi segély — mi tavai a színészetre közgyűlésileg megszavazva volt, — neki kiadatik-e? Ha olyan társasága lesz Völgyi úrnak, mely a subventiót megérdemli, hisszük, folyamodás útján a segélyösszeget ő is kinyerheti, de előbb szükséges, hogy társulatának legalább névsorát kérvénye mellé csatolja; mert az ide szivárgott hírek szerént mostani társulata, hol K. M. és neje, kiváló szerepekre szerződtek, oly gyenge, hogy a községi segélyre az illetők által aligha fog ajánlatni.

— **A reform. főiskolának** megkezdett építkezését valahára folytatják s a jövő hó végére a már fedelál vett egész nagy épület minden tekintetben készen lesz, ohajtandó volna, hogy a könyvtárhelyiségre is kellő figyelem fordíttassék, s valahára megnyitassék az ifjúság használatára.

— **Főispánunknak Aradon** leendő beiktatása ünnepélyére városi közgyűlésünk Nagy Lajos főpolgármester elnöke alatt Kovács József és Madarassy László bizottsági tagokat küldte ki.

— **Kovács László** polgártársunknak a piacra néző s épülőfélben levő emeletes háza kezd csinosodni, úgy hogy már alig lehet észrevenni a kétszeres görbülést, ily izletes stílusban városunkat mindenestre csak szépíteni fogja, pedig már ag-

nuskodott időnként kigyuladt arca s hangjának reszketegsége.

Nemsokára tudomásomra jutott, hogy nős, s miután nem tagadhatom, hogy kellemes társalgása megnyert, félelem nélkül töltöttem vele el néhány órát. Ő szórakoztatott s atyám örült, hogy naponta vidámabb s vidámabb lettem. Sziklai emléke élt ugyan még szívemben, de bensőm sugallá: hogy felednem kell őt. Így multak a napok s én, ha nem is éreztem magam boldognak, némileg kibékültem helyzetemmel.

A helység örege és ifja még mindig rólam beszél s sokan sajnálkoztak rajtam; irigyeim pedig nevettek, különösen midőn az egymást érő szerencsétlenségek után atyám birtokainak legnagyobb része esőd alá került.

Atyám közel volt a kétségbeeséshez, de én vigasztaltam.

„Atyám“ — mondám neki egy napon — mit emészt a bú? van neked még leányod, ki ha a sors úgy akarja, dolgozni is tud, s dolgozni fog legjobb atyjáért.“ Ő nyakamba borult s könnyezett.

1861. Október 19.

Éltem hasonló volt a tenger hullámaihoz, melyekkel majd a nap enyeleg, majd a szélvész üzi rettentő játékát. Gyermekkorom boldog volt, de alig léptem át e kort, a szerelem még boldogabbá, következményeiben azonban szerencsétlenné tön. Évek multával egy fájdalmas emlék maradt ebből hátra csak, mely el-elmosódik az évekkel, de talán mégis a sirig követ.

Egy éve már, hogy Kelényi házunkhoz jött s miután minden üres idejét körömben tölté, nem tagad-

gódunk, hogy oly visszatetszően fog kinézni, mint a most két éve készült különálló darab.

— **Beretvás Pál** új vendéglője már majdnem egészen elkészült, kávéháza és étterme, mely igen csinos és kényelmes, teljesen fel van szerelve. A vendég-szobákat most butorozzák s a szállóvendégek a legnagyobb kényelemben fognak részeseülni.

— **Egy özvegy asszony**, ki különben másként is megélhetne, azért folyamodott segélyért a városhoz, hogy Pesten távirást akar tanulni, minthogy azonban városunknak távirónökre szüksége nincs, hanem csak jó gazdasszonyokra, segélykérelmével elutasította.

— **A kecskeméti** kereskedelmi és népbank részvényei már 30 forint felülfizetéssel kelnek. Ugy látszik, ezek lesznek városunkban a legkedveltebb értékpapírok.

— **Kecskemétről** gyümölcsöt f. évi Julius hónapban 18 ezer mázsát szállítottak el csak vasúton, hogy kocsin mennyit szállítottak el, bajos volna kiszámítani, de bizton állíthatjuk, hogy naponta húsz—huszonöt kocsi megrakodtan ment el Kecskemétről. Julius hónapban egyre-másra a gyümölcs mázsája 4 forint volt, s így csak abból, mit vasúton szállítottak el, Kecskemét város gyümölcstermelői 72 ezer forintot vettek be. Szép bevétel egy hónap alatt.

Vegyések.

○ **A vasúton** sem jó ismeretlen egyének társaságában utazni. Czeglédre írják ugyanis, hogy ott e hét elején egy utazót megfojtva találtak a vonat egyik vagonjában. A gyilkosságot két vele együtt utazó egyén követte el, kik még ott, a mint a hulla megtaláltatott, elfogattak, s a fenyítő törvényszéknek átadattak. Ki és mily állású egyén volt a szerencsétlen, nem tudjuk, de — a mint írják — a nála levő nagyobb pénzösszeg és többrendbeli ékszerei csábíták utitársait az ellenében elkövetett iszonyú tette.

○ **Fogarassi**, erdélyi püspök, mint lapja az „Egyház és Iskolai lap“ írja — a csatlakozhatlanság elismerőjéhez nem csatlakozott.

— **Legújabb fölfedezés.** Egy tudós kisütötte, hogy midőn az ember a theába tejet tölt, emennek fehérnyéje úgy vegyül a thea cersavas alkatrészével, hogy nagyító üvegen tisztán kivethető bőrálománnyá képez. Ehez képest a tudós számítása szerint, a ki napjában három eszöse ily theát fogyaszt el, annyi bőrt nyel le, amennyiből egy pompás pár cipőt lehetne készíteni. K. V.

— **A patkány-sziget.** Van a patkányfogásnak egy elmés módja, mely annál érdekesebb, mivel patkány-pszichológiára van fektetve. Egy jókora öblű s megfelelően magas kerek faedénynek szája, mely kell hogy a fenéknél jóval szűkebb legyen, erős papír fedővel leborítottatik. A papiros közepén kereszt metszés történik, hogy a patkány sulyának engedjen, ismét helyre állva; a csapda fölé lenyúló szerkezetre alkalmaztatik az étek. Ez a fogó. De a patkány ravasz állat s erről itél meg mást is, tehát akkor az ismeretlen valamihez nem bizik, ámbar az étek száj izét erősen csiklandja. Először tehát figyelő állást foglal; majd körül szaglálja, végre az edényre felszalad, oda szagul az étek felé, körültekint s eh! végre elszántan neki fut, de — czupp! bele csik a — vízbe, mert az edényt egy

hatom, miszerint rokonszenvet tanúsítottam iránta. Sajnáltam őt, midőn órahosszant rajtam legelteté szemét, s szomorú volt; s nem egyszer kérdeztem meg okát, de nem hiúságból tevém, mert róla fel sem lehettem, hogy többet érez irántam a tiszteletnél. Ő nem felelt e kérdéseimre. Egy reggel azonban fekete peaces levelet kapott, melyet mohón kézhez véve olvasott el. Én figyelemmel kísérem vonásait, melyen titkos öröm vala észlelhető.

Hogyan van az Kelényi úr, hogy kegyed fekete peaces levelet kapott s mégis úgy látszik, legkevésbé sincs meghatva ez által? kérdém némi megütközéssel. Kelényi komoly lön.

„Kisasszony!“ — mondá evöltetett nyugodtsággal, — nöm halt meg, ki nem érdemli meg, hogy könnyeket hullajtsak.“

„Nem érdemli meg??“

„Nem, mert két éve, hogy az oltárnál örökös hűséget esküdött s egy hóval ez eskü után már megszegte azt. Én ezt még megboesájtám neki, de a ledérség, melyből nem tudott kivetközni, arra kényszerített, hogy elhagyjam őt, s ez idő óta nem élünk együtt.“

Én csodálkozásomat fejeztem ki.

Ő ezután egy okmányt vont elő zsebéből s így szólott hozzám:

„Kisasszony! én még ma elutazok, hogy dolgaimat elrendezve mint e helység jegyzője visszatérjek. Itt van a kineveztetésemről szóló okmány, akarja-e, hogy elfogadjam?“

(Vége következik.)

lányi vízzel kell ellátni, s a közepre annyi téglát egyremásra rakni, hogy a legfelső a vízből kissé kiálljon. A beczuppant pocz körüluszik, végre észreveszi a patkány-szigetet s arra felmászik onnan mérven bukása nagyságát. Azonban egy másik patkány is hasonló okoskodás, hasonló torkosság útján szintén úgy jár, mint ő, az is aláczuppant, szintén körülássza a vizet és szintén a szigetre menekül. Elférnek azon mind a ketten, még jó esik a szerencsétlenségben egymásban társat bírni. Jött a harmadik; régi ismeretségi révén még ennek is szorítottak helyet. De a negyedik már csak úgy férhet el, hogy a harmadikat farkánál fogva leczibálja s annak helyét foglalja el. Időközben kívül többen úgy gondolkodtak, hogy csak hadd próbálják meg elébb mások, ha sikerül, a járt úton majd biztosabb lesz a járás. S ime látják, hogy a kik elindultak vissza nem térnek. Teringettét, gondolkodják, azoknak ugyan jó dolguk lehet ott bent, mentek ők is, hasonló söt rosszabb sors elé, mert már ennyi kompetens közt valóságos ostrom folyt a patkány szigetet, s hol egyik, hol másik a győztes, de csak azért, hogy szintén leczibáltassék. No azoknak oda bent határozottan jó dolguk van, mert nem lehet az közönséges préda, a melyt

ily háború foly és — a vízbe új vendégek hullanak. Már ekkor a zsvivaj oly mérvet ölt, hogy nem lehet kétség, mikép ott bent valami skandalum van folyamatban. Ugy de a patkány nagy barátja a skandalumnak s így azok is rendre előfutnak, a kiket különben és kivételesen a torkosság nem ösztönözne, persze mindannyian beczuppognak, és toll nem elég leírni, nem ecset lefesteni, azon ádáz harczt, mely ott bent gomolyog, testvér nem ismer testvért, nem barát barátot, a vérengzés iszonyú, mely a legragikusabb véget éri, igen, mert nem elég, hogy mindnyája harczosok összemarva élettelenül úsznak a véres árban, hanem magok a nap hősei is fent a megtartott szigeten, száz sebből vérezve, vannak elterülve. — Hogy aztán a fogó ezen első fényes eredmény után — mert 50 poczfutott bele — mennyi időre válik új harczt terévé, azt a tapasztalás mutatná meg. B.—s.

— **Süket felsőbb rendeletről.** A porosz megszállás alatt a Seine et-Marne departementban egy özvegy francia nőhöz egy német tisztteske szállásoltatott be, ki legott kijelentette, hogy ő süket, minél fogva a nő minden tartózkodás nélkül beszélt mindig előtte, sőt nem egyszer késő éjfélig zongorázott, míg vendége a szomszéd szobában

aludt, néhány hét múlva a tiszt kijelentette asszonyának, hogy máshova tették át s így tavoznia kell. „Asszonyom — mondá — én magamat kegyébe ajánlom.“ — „Én pedig kívánom — felelé a nő — te haramia, tolvaj, zsvivány, hogy törjön ki a nyakad a lépcsőn.“ „Oh asszonyom — vágott szavába a porosz — bocsánat, de elfeledtem kegyednek mondani, miszerint csak a tábornok rendeletéből voltam süket.“ K. V.

Tudósítás a kecskeméti piacról.

(Alsó-ausztriai mérő szerint.)

1871. évi August 14.

Búza 87 fontos 4 frt. 90 kr. 83 fontos 4 frt. 70 kr. Rozs 80 fontos 3 ft. — kr., 78 fontos 2 frt. 88 kr. Árpa 74 fontos 2 ft. 10 kr., 68 fontos (új) 2 ft. — kr. Zab 1 frt. 60 kr. Kukorica 3 frt. 20 kr. Köles 2 fr. 40 kr. Burgonya 1 frt. 30 kr. Hizott lúd párja 5 ft. 60 kr. Széna mázsája 1 frt. 30 kr. Szalma mázsája 80 kr. Keményfa öle 18—20 ft. Puhafa öle 12—14 ft.

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**
Szerkesztőtárs: **Madarassy László.**

H I R D E T É S E K.

Török sors. húzása: Aug. 1-én, Okt. 1-én, Dec. 1-én, Febr. 1-én, Apr. 1-én, Jan. 1-én.

A legelőnyösebbek, és legajánlatosabbak a részletenkénti megvételre a

MAGYAR JUTALOM-HITEL-SORSJEGYEK és A CS. TÖRÖK KORMÁNYÉI.

A különösen kedvező játékterv, a melylyel ezen két sorsjegy bir: Magyar sorsjegyek, évenként 4 húzással, főnyeremény 250,000 forint. Török sorsjegyek, évenként 6 húzással, főnyeremény 600,000 frank.

Továbbá az **adómentesség, államjótállás és biztosíték** előnye ezen sorsjegyeket a **legkedveltebbekké** és **legjobbakká** teszik és ezeknek megvételét annál is inkább ajánlhatjuk, minthogy a legkisebb nyereménynél meglehetősen maradék, sőt a **Török sorsjegyeknél** 100 frt. marad. Azonkívül a töröksorsjegyek évenként **12 forintot** jövedelmeznek **aranyban**, a melyekben mi már az első részletnél részesítjük a t. vevőket.

Az első részlet lefizetése után minden nyereményére játszik az ember az illető sorsjegyek.

Mi kibocsátunk **Magyar, szintén Török sorsjegyeket 5 frtnyi havi részletfizetés** mellett és ennél fölebb.

Ezen két sorsjegyek vevője 10 frtnyi havi részletfizetés mellett, a negyedik részlet pontos lefizetése után egy **Szász-Meiningeri eredeti sorsjegyet** kap ingyen.

Ezen sorsjegyek 3 húzása van évenként. Élénk részvétnek néznek elibe.

Magaziner & Sterk,

Váltóház, Pesten, Deák Ferencz útca. 7. sz.

5—6

Magyar sorsjegy húzása: Aug. 15-én, Nov. 15-én, Febr. 15-én, Máj. 15-én.

Jegyzékek minden húzás után ingyen és bérmentve.

Vidéki megrendelések utánvétel mellett pontosan teljesíthetnek.

Cs. kir. kiz. szab. első amerikai és angol szabadalommal bíró

anatherin-szájviz

Dr. Popp J. G.-tól,

cs. k. udvari fogorvos Bécsben, (Stadt, Bognergasse Nr. 2.)

1 üveg ára 1 frt. 40 kr. Csomagolási díj 20 kr.

E jeles szer hire és használata 15 évi fenállása óta egész Európában hatott. Különösen jelesnek bizonyult „mindennemű fogtájás, a száj lágy részeinek minden betegsége, mozgó fogak, könnyen vérző beteg foghús, csontszusz és vérsérv ellen. Feloldja a nyálkát, mi által megakadályoztatik a fogkő képződése; — fűtőleg és izjavítólag hat a szájra, alaposan előzi azon kellemetlen szagot, mely mű- vagy lyukas fogakból, ételekből vagy dohányozástól származik.“ — Miután eme szájviz a fogakra és szájrészekre semmikép sem hat marólag vagy kártékonyan, annál fogva mint a szájnak folytonos tisztítószere is a legjelesebb szolgálatot teszi, és annak minden részét egész a legmagasabb életkorig teljesen épségben és egészségben tartja. Magas orvosi tekintélyek bizonyítványai nyilatkoznak ennek ártalmatlansága és ajánlhatósága mellett, s gyakran sok nevezetes orvostól rendeltetik.

Fogódom, lyukas fogak megölmozdására, ára 2 frt. 10 kr. Anatherin-fogpászta, ára 1 frt. 22 kr. Nővény-fogpor, ára 63 kr.

Kaphatók: Kecskeméten: Milhoffer János gyógyszerésznél, Szolnokon: Haraszky A.-nál; Félegyházán: Hoffer A. gyógyszerésznél; Nagy-Kőrösön: Daxler gyógyszerésznél, Szolnokon: Scheftzik gyógyszerésznél; Szabad-Szállásán: Rosznyay M. gyógyszerésznél; Abonyban: Scheftsik M. gyógyszerésznél, Kun-Szt.-Miklóson: Tóth S. gyógyszerésznél; Kis-Kőrösön: Gubás gyógyszerésznél; Mező-Túron: Somogyi S. gyógyszerésznél; Ráczkevényen: Vargay A. gyógyszerésznél, Izsákon: Haraszky A. gyógyszerésznél; Majsán: Tarjay P. gyógyszerésznél; Jászberényben: Witz E. gyógyszerésznél; Kalocsán: Beer L. B.-nél; Szentesen: Eiszdörfer G. gyógyszerésznél; Halason: Novák R.-nél; Pesten: Török J. és Thallmayer gyógyszerészeknél; Fischer, Schopper, Deutsch H.-nál.

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Kecskemét városi telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Paskesz Adolf és Steiner Mártonné felperes részére 440 frt. tőke követelése és járulékaik kielégítése végett végrehajtást szenvedett alperes Herzeg Kiss Mihálynak bíróság lefoglalt, a kecskeméti 975. számú telekkönyvben 1112. részletszám alatt foglalt s neve alatt beírt 721 frtra becsült egész házból ötöt illető 5/8-ad részére Buzsik Terézia Herzeg Kiss Mihálynak 3750. számú telekkönyvben 941. és 947. részszám alatt foglalt 236 frtra becsült szőlőjére és Herzeg Kiss Mihálynak 5537. számú telekkönyvben 287. részletszám alatt foglalt 40 frtra becsült egész szőlőből ötöt illető felére a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1871-dik évi September 13. és szükség esetében 1871. évi October 13. napjának mindég délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá becsajított ingatlanosság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvasatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék helyén vagy ennek közeliben laknak az iránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Kecskeméten, 1870. évi December 23. tartott városi törvényszék telekkönyvi üléséből.

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Kecskemét városi telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Juhász János egyházgondnokának felperes részére 323 frt. 60 kr. tőke követelése és járulékaik kielégítése végett, véggett végrehajtást szenvedett alperes Frankó Sándornak bíróság lefoglalt a kecskeméti 497. számú telekkönyvben 178. részlet szám alatt s neve alatt beírt 5184 frtra becsült Mária-hegyi szőlőjére a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1871. évi Sept. 18. és szükség esetében 1871. évi Okt. 18. napjának mindég délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy az árverés alá becsajított ingatlanosság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapírban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvasatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén avagy ennek közeliben laknak az iránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Kecskeméten, 1871. évi Aug. 11-én tartott városi törvényszék telekkönyvi üléséből.

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1871.

Figyelmeztetés

Gombos

„Erősítő italára“ a földbirtokosokhoz!

Miután a munkások mezei munkák közben többféle okokból hasmenést, vérhast, görcsöt, hányást, hideglelést szoktak kapni, mi őket rendesen hosszú időre munkaképtelenné teszi; mindezen bajokat

Gombos erősítő-itala

által oly gyorsan lehet megszüntetni, hogy a szenvedőt még a munka színhelyéről sem kell eltávolítani. — Megelőzőleg szeszes italok helyett naponként két kanalat foglaló pohárban adva, a munkást ép erőben lehet megtartani.

Kecskeméten raktár: Fejér István kereskedőnél.

1—